

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת מטות מסעי תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת מטות מסעי תשפ"ו – זהירות! אינטרסים וקומבינות מלכודת הנגיעות האישית

לא מספיק שארבעים שנה כולם מתו במדבר?! אתם חוזרים בעצם על חטא המרגלים!

הם בעצם ניתבו את משה רבינו, 'נבוא אליו בהפתעה'. זה פירוש שלי, כן? אולי אני טועה, אבל כמו שאמרתי, זה לעבודתו יתברך. 'נבוא בהפתעה'. הצדיק יגיד לנו את האמת שלו מיד, זה ברור. ואז אנחנו נבהיר: לא, לא התכוונו. התכוונו לזה שאנחנו רוצים להשאר בעבר הירדן, אבל אנחנו נבנה שמה ערים ונשים שם את הנשים ואת הבהמות ואת הכל – ואנחנו נעלה, נכנס ראשונים, נכבוש את הארץ, נלחם בראש עם ישראל, נכבוש את הכל, ואחר כך תהיה חלוקה של הארץ ואז נחזור הביתה מעבר לירדן.

אז משה רבינו, אני אומר, בטח נהיתה לו הקלה – זה לא חטא המרגלים, הם לא רוצים להחליש את עם ישראל. הם מוכנים ללכת ראשונים להלחם. יפה מאד.

אבל פה בסוגריים, בכל זאת יש פה משהו מחטא המרגלים, זה שהם מואסים בארץ ישראל, כן? מהנהר עד הים. הם מואסים ומעדיפים את מה שהיום נקרא ירדן, את עבר הירדן. הם מעדיפים את זה. למה? – כי זו ארץ גדולה, רחבת ידים. בשביל הצאן, יש לנו צאן. אינטרס אישי, כלכלי, נוחות.

ומי יודע מה יש בתוך ארץ הצבי שמתרחבת? אה, הם עוד לא ראו, אבל הם כבר קבעו שהם מעדיפים שם. ובאמת הם שמו את הצאן והבהמות לפני הנשים, שגם זה מראה על משהו פגום מאד.

אוקיי, הם קיבלו אישור. 'בסדר. אם זה מה שאתם תעשו, טוב. לכו תכבוש את הארץ, ואחר כך תחזרו לערים שלכם. אוקיי'. לא כתוב בפשט שמשה רבינו התיעץ עם הקדוש ברוך הוא, אבל הם קיבלו, מה שמשה רבינו אומר זה ה' שאומר. ככה לפי הפשט, שזה גם נכון.

ערב טוב! שבוע טוב! חודש טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת מטות – מסעי תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצלח. אנחנו כהרגלנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', הדרך הרוחנית שאנחנו משתדלים ללכת בה. טוב, מומלץ לקרוא את הפרשה לפני כן.

כן, רבותי. אנחנו נדבר היום על האינטרסים ועל הנגיעות שיש לבן אדם, ואיך זה מסלף את דרכו, וכמה שזה לא יפה כשזה מופנה כלפי צדיק הדור, למשל כמו משה רבינו, ואם כלפי שמיא אז בכלל... רחמנא לצלן. ובדור שלנו יש הרבה מה לפשפש בענין הזה, כי אנחנו אנשים למטה מאד ויש לנו עביות, כמו שאומר בעל הסולם הקדוש, במקום זפות, לא זכים מספיק.

אני מקיש אלינו תמיד בפרשה, אין לנו תפיסה והשגה לא במשה רבינו, לא בשבטים ולא באבותינו הקדושים, אבל בשבילנו אנחנו צריכים ללמוד, "תורה היא וללמוד אני צריך" – אז יש לנו פה את שבט ראובן ושבט גד וחצי שבט המנשה שבאים למשה רבינו ואומרים לו 'אנחנו, בעצם טוב לנו פה. הנחלה הזו מעבר לירדן מתאימה לנו לצאן, מתאימה לגשמיות שלנו'. הם שמו את הצאן לפני הנשים והילדים, ומשה הפך את הסדר. 'ואנחנו רוצים לנחול פה'.

טוב. יש פה תכנית, רבותי. ועל זה אני רוצה לתת את הדגש. באים למשה רבינו. עוד פעם משה רבינו אין לו שם גבאים, אין אף אחד שעוצר, איזה מזכיר לשכה שאומר 'מה אתם רוצים? למה באתם?' אלא ישר למשה רבינו. והזקנים שם. הכל בפרהסיא. מאד מסוכן. מאד מסוכן.

אז הם באים להגיד את זה, והם אומרים רק את זה ומחכים לתגובה של משה רבינו. כמצופה, משה רבינו נותן להם על הראש: 'מה, לא הספיק לכם מה שעשו המרגלים, שהוציאו דיבת הארץ והמיסו את לבבם של עם ישראל כשלא רצו להכנס לארץ?! אתם עוד פעם לא רוצים להכנס?

טוב, עכשיו תארו לכם: בדרכו של עולם, אלה נכנסים, נלחמים – על מה הם חושבים? כמו שאומרים היום זה 'עבודה בקבלנות', כמה שנגמור את זה מהר יותר, ככה נחזור הביתה מהר יותר. אז או שיעשו את העבודה טוב ויכבשו טוב וישארו עד שכולם ינחלו את המקום שלהם, או שיחפפו כמו שאומרים, העיקר לגמור מהר וללכת הביתה – אז יש פה עוד סכנה. ובאמת עם ישראל לא כבש את הכל ולא טיפל בכל העמים שהיו כאן כמו שצוה. האם זה בגלל זה? אני לא אומר שזה בגלל זה, אבל אני אומר שהיה להם אינטרס לחזור הביתה ולא היה להם אינטרס לכבוש ולהתישב שם. מבינים?

נגיעות. תכנון מוקדם להפתיע את הזקן, משה רבינו, שעוד מעט הוא צריך להסתלק כי כבר ניצחו את מדין וה' אמר לו שאחרי הנצחון הוא מסתלק. והאם ההנהגה של יהושע תהיה אותו דבר? בכל זאת, הוא יהושע. ה' אומר שהוא יהיה אתו, כן. והוא היה אתו, נכון. בימיו של יהושע לא עבדו עבודה זרה. אחר כך כן.

ולפי הקבלה יש איזה תירוץ שלפי שורש נשמתם הם היו צריכים להיות שם באמת, מעבר לירדן. אבל לפי הפשט יש פה בעיה. ומשה רבינו התיר להם את הענין, למרות שהוא עוד מעט מסתלק והוא לא יודע מה יקרה, הוא תולה בהשגחתו יתברך. הוא הזהיר אותם שאם לא יעשו ככה הם יקבלו עונש. העונש הגיע בסופו של דבר, כי הם הוגלו ראשונים. ההגליה הראשונה היתה של כל אלה שישבו מעבר לירדן, לקחו אותם ראשונים לגלות, ככה חכמים אומרים.

נחזור אחורה, עוד לפני כן במלחמה הם באו ולא קיימו מה שהיו צריכים לקיים, ומשה רבינו כעס עליהם. כן? בשביה, במלקות, בכל הדברים האלה הם כמו שאומרים היום חיפפו, לא עשו מה שצריך. משה רבינו אמר להם 'איך אותן הנשים שהחטיאו אתכם – אתם לקחתם אותן?!' הוא אמר להרוג אותן, שזה הציווי.

אוקיי, יש לנו פה מה ללמוד לעצמנו בכל ענין וענין: בן אדם נמצא עם איזה חבר, החבר הזה הוא חבר מקולקל והוא מקלקל אותו – מה אתה נשאר אתו? בן אדם נמצא במושב לצים, מה אתה יושב במושב לצים? תברח משם. הם החטיאו אותך, ואתה מחזיר אותם אליך? שימשיכו להחטיא אותך!!

ברור! תראו איך התורה נותנת לנו להבין דברים לעבודתו יתברך, לא רק את מה שהיה כסיפור, אלא מה אנחנו לומדים מזה למעשה, אנחנו. זה אחד הדברים הכי חשובים – מכל מה שאדם רואה ללמוד לעבודתו יתברך. ככה אמר רבנו הבעל שם טוב הקדוש והאהוב, לראות את הרמזים. פה אלה לא רמזים, פה אלה דברים ברורים.

ואיך הם אמרו? "כִּי בָּאָה נַחֲלָתְנוּ אֵלֵינוּ", כלומר 'זה מושלם. אנחנו רואים את הפאזל פה מושלם. יש לנו בקר וצאן ואנחנו צריכים מקום רחב. 'אחלה מקום' כמו שאומרים היום – זהו, לא מענין אותנו כלום. אה? צריך להכנס לארץ לכבוש? נכבוש, בסדר. לא מתחמקים מזה. אבל אנחנו נחזור למקום שלנו.

זה כשה' יתברך רצה שכל השבטים יהיו בתוך הארץ, ושאר אחד לא יבחר לעצמו להיות בחוץ לארץ – כי שם יש יותר כסף או כי שמה יש יותר קריירה או כי שם נוח יותר. לא. המקום של עם ישראל הוא בארץ הקודש, וחי על פי התורה, "ממלכת כהנים וגוי קדוש". רואים איך ה' יתברך מתערב ונותן ציוויים על כל דבר קטן וגדול – איך לחלק את המלקוח ואת הכל, מה מגיע ללויים, מה מגיע לאלה, איפה אלה יהיו, איך תחלקו את הארץ. הכל לפי תכנית אלקית.

אז אני שואל: יש פה תכנית אלקית, יש גילוי פנים, יש את משה רבינו, יש את כל מה שה' רוצה ודורש ומצוה – ופה יש אנשים שחושבים על דברים אחרים... נכשלו עם בנות מדין ובכל זאת הביאו אותם לשבי, ושאר הדברים שהביאו. מה קורה? מה קורה פה? אחרי ארבעים שנה במדבר שכבר נענשנו ונענשנו.

וכל התכנית של הקדוש ברוך הוא של איך לחלק את הארץ ומי ומה, הכל מדויק – והם חושבים איפה מתאים להם מבחינת הצאן, ולא: מה התכנית האלקית, מה ה' רוצה, מה היצר להבדיל מתכנן, איפה אנחנו נגיע ואיפה אנחנו מלוכלכים, איפה אנחנו נותנים עצות נגועות, איך אנחנו מקמבנים את ה'זקן' נקרא לו, את משה רבינו, עבד נאמן ורועה נאמן.

עשו את זה בשלבים, עשו לו מלכוד בשלבים: קודם הם באו ואמרו שאת המקום הזה הם רוצים ושתקו. ואז משה רבינו מגיב 'מה, אתם עוד פעם עם חטא המרגלים?!' – 'לא, מה פתאום. זה לא מה שחשבת. אנחנו נעשה מה שה' רוצה. אנחנו נלחם, אנחנו נכנס, אנחנו נכבוש, נעזור לאחינו. אבל אנחנו חוזרים לחו"ל, אנחנו חוזרים לעבר הירדן'. זה מה שאנחנו תמיד קוראים לו 'להוריד את הרף'.

אז אנחנו רואים בשני המקרים האלה, של המלחמה עם מדין והשביה וכן הלאה – שהיו נגיעות קשות וכולם נכשלו ואף אחד לא עצר את זה, זה הגיע שוב למשה, ומשה היה זה שצריך לעצור את זה ולהוכיח אותם ולתת להם על הראש. טוב ששמעו לו. ישתבח שמו ששמעו לו.

אנחנו לא רועי צאן. אנחנו לא אנשי עסקים. אנחנו "ממלכת כהנים וגוי קדוש". צריך צאן, צריך עסקים, צריך הכל. אבל מה בראש? מה בראש? מי בראש? אתה בתכנית האלקית, או אתה בתכנית שלך? אתה תם – או שאתה בא 'לקמבן'? אתה בא לנתב? אתה בא להפיל בפח? מה אתה עושה? אתה נקי, או שאתה נגוע? ואתה נגוע לעצמך, או אתה נגוע להשפיע את הנגיעה שלך החוצה כדי להכריע אולי את ההנהגה, את משה רבינו. משה רבינו צריך לעמוד בפרץ כל הזמן לעצור את החורבן?! מה קורה פה?

לפי הכתוב הזקנים ישבו שם, ועוד פעם זה בפרהסיא כמו שכבר אמרנו בפרשות אחרות: פרהסיא, משה רבינו, באים – 'טראח'. בנס זה לא נגמר באסון באותו זמן, בנס, בשני המקרים האלה של הנגיעות, בנס. ה' ריחם, כנראה כבר היה צריך להכניס אותם לארץ וזהו, ולא קיבלנו עונש חמור. הם עשו תשובה.

בענין המסעות של עם ישראל, ידוע על פי הקבלה שכל המסעות הם על פי הסוד. בכל מקום ומקום שהיו הם היו צריכים להעלות משם את ניצוצות הקדושה. הסתכלתי קצת על השמות של המקומות של המסעות, שמות משונים מאד, לפחות לא שמות רגילים שאנחנו רגילים אליהם. מענין גם לחשוב על זה.

ואנחנו גם עכשיו במסעות, עד שתגמר העלאת הניצוצות, עד שיגמר התיקון, תיקון עולם במלכות שד"י. זה התפקיד של עם ישראל. זו תורת ישראל. אי אפשר לשנות את התורה, צריך לקיים אותה. צריך להכין את עצמנו לזמן של גילוי פנים, כי "פְּתָאם יבוא אל ה'יְכָלוֹ האדון". ומהרגע שה' יתברך בא והמשיח מתגלה ועד שהוא שוחט את היצר הרע – יש זמן, יש נסיונות. עוד פעם ניפול? עוד פעם לא נבין? עוד פעם כל מיני דברים יכריעו את הכף במקום צרכי שמים? אדם צריך לשאול: מה צרכי שמים? מה התכנית האלקית? לא מה הצרכים שלי ומה התכנית שלי – במיוחד גדולי ישראל, כן, ראשי השבטים האלה, מה הם חשבו?

ה' יעזור לנו שנעשה תשובה באמת ונתכונן ונבין שכל זה זו מלחמה נגד היצר הרע הפרטי והכללי. וזה כל הזמן. וזה לא נגמר. צריך להיות ב'היכון', להסתכל על מפת הקרב. אם לא, אין סיכוי לעשות רצונו יתברך.

לחיים! לחיים! לחיים!

יהי רצון שנתחזק באמת, "ובא לציון גואל" במהרה ברחמים ובנעימים. שנעשה עבודה לשמה, זכה באמת, מותאמת לתכנית האלקית. צריך: א. לראות בקנה אחד עם ה' יתברך. ב. להיות מכוון, ענין של זמן, עם ה' יתברך. ג. "תמים תהיה עם ה' אלקיך". ד. ולעשות הכל על דעת המקום. אלה כללי ברזל שבכל דבר צריך לראות אם האדם עומד בהם, בעזרת ה'.

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה. ולהפיץ, עכשיו אי אפשר אבל אחרי בין המצרים – להפיץ גם כן את 'ערב דא"ז', גם לזיכוי הנשמות.

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום וכל טוב סלה!

מה קרה? הם שכחו את ההלכה? כן, כשבן אדם נגוע הוא שוכח את ההלכה, הוא שוכח את הכל, הוא רואה רק מה האינטרס שלו.

אז צריך להיות נקיים. הרמח"ל הקדוש מדבר ב'מסילת ישרים' על מדת הנקיות. ויש בזה דרגות, רבותי. יש בזה דרגות: יש אחד שהוא רוצה רק לצאת ידי חובת ההלכה, וגם בחובת ההלכה יש הידור ויש את המינימום – אז הוא עושה את המינימום, ורק קצת והוא יכול ליפול מהמינימום החוצה. ויש מי שרוצה להיות נקי באמת לשם שמים, לעשות רצונו יתברך באמת.

כמה צריך לדקדק ולדקדק ולפשפש ולבדוק אם בן אדם נגוע, בכל דבר, ואם זה קשור לכלל עם ישראל ולהנהיג עם ישראל – על אחת כמה וכמה. ואיפה אתה ממוקם בתכנית האלקית? יש לך תכנית שלך והתכנית שלך הזו תואמת? בסדר, אתה צריך לדאוג לעצמך, לפרנסה שלך – אבל זה תואם את הדרך, את המתחם, את השלב, את מה שה' רוצה?

ותראו מה זה משטר של הנהגתו יתברך בגילוי פנים. זה מסוכן מאד. בגילוי פנים אם פועלים עם נגיעות ועושים הפך רצונו יתברך – זה חמור ביותר. כשיש הסתר פנים וכשיש 'הסתר כפול' כמו היום אז זה אולי קצת מגן. שלא נדע. אז שנתנחם בזה שאנחנו בתוך הבוץ עמוק! זו הנחמה!?

צריך לעלות, צריך להזדכך. כל הכבוד לבן אדם שיוזכך. 'הוא לא יכול', 'זה הטבע שלו' – טוב, אז תצעק לה', תתפלל, תבדוק את מפת הקרב, תתחדד ב'דרך עץ החיים'. תתחדד. כל הזמן צריך להתחדד, כדי שלא יקרה חלילה שאתה עושה משהו בעזות. היתה פה עזות.

שוב, כמו שאמר בעל התניא הקדוש, גדולי ישראל צריכים שתהיה מחיצה שמגנה עליהם, לא כל אחד יבוא ויגש ויתחיל לזעזע את הכל. כי אם היו באים לגבאים של משה רבינו, לגבאים של הגבאים – משה רבינו כבר היה מוכן. הוא היה מוכן ואולי הוא היה מגיב אחרת, או שלא אבל לפחות הוא היה מוכן. איש האלקים. ככה עושים לאיש האלקים! זהו. הרבה חומר למחשבה. הרבה חומר למחשבה.

הדרגתיות ומודעות לצרכי בני המשפחה

מתוך הספר: 'דרך עץ החיים'

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

עליך להיכנס בדרך זו על פי דרגתך האמתית ובהדרגתיות. ככל שתתמיד ותתקדם, כך תתרגל ותוכל להתקדם בה מהר יותר. זכור: העולם עסוק בעיקר בעניני העולם הזה, ואני הדל מציע להשקיע את כל הכח בעבודתו ית' ולקדש את העולם הזה.

הדבר אינו פשוט ואינו בר השגה בזמן קצר. היה מודע למגבלות שלך, והתקדם תמיד בדע"ה בתבונה, בהתמדה, בזהירות ובשמחה.

אם אתה בעל משפחה, שתף אותם כדי שכולם יתקדמו יחד ולא ייווצרו פערים בינך לאשתך וביניכם לבניכם. זכור: המטרה היא לבנות חיים קדושים ומתוקנים למען שמו באהבה, ולא להיפך ח"ו. לכן היה חכם, מתחשב ומשתף. וגם כבד את דרגת הזולת: קח בחשבון שלא כולם מוכנים להתקדם באותה עוצמה או באותה מהירות.

מתוך נפשי – דברי אמת

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י"ז תמוז תשפ"ו

א. הרף יורד, ר"ל!

ב. 'משבר הארבעים', 'משבר החמישים', 'משבר השישים' – מתי כבר תבינו? כל החיים הם משבר. כל החיים הם מלחמה!

ג. כאשר הפערים הרוחניים בעבודתו ית' מתרחבים בין בני המשפחה – קשה מאד לגשר. אז נא לשמור על רמה כמה שיותר אחידה: לא להתדרדר.

ד. חבלי משיח – הבירור האחרון: מי לה' ית', ומי ליצר הרע להבדיל. וזה חוצה משפחות. ולא תמיד יש מה לעשות. הבחירה חפשית ואחריות אישית.

ה. כבוד הדדי – אתם זוכרים שיש דבר כזה?!

ו. לפני שאתה מגיב, עצור! בדוק את מפת הקרב ואת ההשלכות.

ז. אם 'תרדם בשמירה' שניה אחת, היצר הרע יטרף אותך!

ח. למה הוא רואה רק את עצמו?!

ט. מה שמגיע לך – יגיע.

י. ללא חשבון נפש כל יום כל היום – המצב הופך איום.

יא. לתקן, זה קודם כל להפסיק לקלקל ולפגום.

יב. הכל בחזקת תינוקות שנשבו – בשגעון ובתמהון! ורצים כמו עכברים ממקום למקום.

יג. חיוך אחד מונע חורבן!

יד. חיוך אחד עדיף על פני מיליון צעקות.

טו. לדעת להקשיב באמת, זה כבר חצי פתרון. אין ברירה, צריך לתרגל את זה.

טז. מי שצועק – משהו כואב לו. תן כבוד לכאב שלו, זה כבר שני שליש רפואה לכאבו.

יז. הבסיס של 'דרך עץ החיים' הוא ההקשבה.

יח. מלה אחת יכולה למנוע חורבן: סליחה.

יט. רק הקב"ה אינו טועה.

כ. ככל שאתה מבוטל יותר כלפי שמים, כך אתה שמור יותר ואהוב יותר.

כא. ה' ית' מקפיד ביותר על כל נושא הצניעות – במחשבה, דיבור ומעשה.

כב. אם דבריך אינם נשמעים, פשפש במעשיך. אם דבריך אינם נשמעים – בדוק האם אתה מקשיב לזולתך, וחזק את יראת השמים שלך.

כג. החינוך הכוחני אינו מתאים לדור שלנו, שבו החוצפה גוברת. היום מתאים יותר "עמו אנכי בצרה".

כד. היצר הרע הכללי מנסה להרוס את שלום הבית – בכל משפחה, ובתוך העם, ובעולם כולו. ר"ל. ה' יצילנו מידו.

כה. צריך: תפילה, השתדלות, מלחמה, בירור וביטול כלפי שמים.

כו. אם אין הלכה, העולם נחרב, ר"ל.

כז. אם אין 'דרך עץ החיים' – חסרים לאדם כלים להתמודדות ולהישרדות רוחנית.

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה.

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!